

Arrest

**nr. 40 962 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggrijping van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 maart 2010 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 maart 2010 .

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 maart 2010 om 16 uur 00 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. KAKIESE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, van Guinese nationaliteit, kwam op 21 maart 2010 aan op de luchthaven te Zaventem. Zij verklaart dat haar echtgenoot O.M. op 20 februari 2010 naar België kwam om zich medisch te laten verzorgen; hij deed een aankomstverklaring op 26 februari 2010.

Zij kon hem slechts achterna reizen op 21 maart 2010. Zij is in het bezit van een internationaal paspoort, voorzien van een visum type C, alsmede van een geldsom ten bedrage van 510 €. Zij wijst er op dat om de medische kosten en kosten van verblijf te betalen, er een som van 12.585 € werd overgeschreven op een bankrekening van een derde in België.

Op 21 maart 2010 werd door de Dienst Grenscontrole lastens verzoekster een beslissing tot "Terugdrijving" genomen die als reden vermeldt: *"betrokkene is in bezit van 510 € voor een voorgenomen verblijf van één maand. Ze is niet in het bezit van een gelegaliseerde tenlasteneming. Ze voldoet dus niet aan het richtbedrag van 38 € per dag voor een verblijf in België."* Dit is de bestreden beslissing. Deze beslissing werd aan verzoekster op 21 maart 2010 ter kennis gebracht.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Krachtens artikel 39/82, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een overheidsbeslissing zou kunnen worden bevolen.

Verzoekster dient dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én een uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

De bepaling inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient zo te worden geïnterpreteerd dat verzoekster zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (RvS 26 oktober 2001, nr. 100.400). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekster aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekster dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel laat verzoekster gelden (zie het verzoekschrift, p. 5): *"Overwegende dat verzoekster de gezondheidstoestand van haar echtgenoot inroept als moeilijk te herstellen ernstig nadeel.*

Dat deze inderdaad lijdt aan een ernstige hartinsufficiëntie en dat de toestand in dewelke het echtpaar zich bevindt, hen in een stresssituatie dompelt die voor hem fatale gevolgen zou kunnen hebben (...le plonge dans un stress qui pourrait avoir des conséquences fatales pour lui.)"

*Dat geen enkel maatregel van openbare orde verplicht een dergelijke beslissing te nemen.
Dat de bestreden beslissing het risico inhoudt om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te veroorzaken.”* (eigen vertaling).

Verzoekster toont niet aan dat de stress waarin zij (en haar echtgenoot) volgens haar bewering in het verzoekschrift bevindt voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

De stelling van verzoekster “*Dat geen enkele maatregel van openbare orde verplicht een dergelijke beslissing te nemen*” komt ook niet in lijn om haar eigen moeilijk te herstellen ernstig nadeel te staven

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart duizend en tien door:

Dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M. RYCKASEYS	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BONTE